ROMANIA APICOLA

ORGAN AL SOCIETĂȚII CENTRALE DE APICULTURĂ DIN ROMANIA

SOCIETATEA CENTRALĂ DE APICULTURĂ DIN ROMÂNIA
Sediul Societății: București VI, Str. Dr. Staicovici 63
(fost M. Kogălniceanu) Palatul Institutului Național Zootechnic
Corespondența se va adresa numai **București I. Căsuța Poștală 525.**

Comitetul: Președinte: **Gr. Giossan.** Vicepreședinte: **General Al. Mladinescu.** Secretar general: **Profesor Ion Bădescu.** Casier: **Const. C. Țintea.** Bibliotecar: **C. Miculescu.** Redactor „România Apicolă": **Profesor Gr. Marinescu.** Membrii: **Const. L. Hristea, Ion G. Mareș** și **Dr. Gh. Russu.**
Cenzori activi: C. Costescu, Gh. Pandrea și Neron Pilat.
Cenzori supleanți: Ilie Ivănescu, S. Ruginosu și C. Vasiliu.

„ROMÂNIA APICOLĂ"
Organ de propagandă al Societății Centrale de Apicultură din România
București I, Căsuța Poștală No. 525.

Redactor: **Profesor Gr. Marinescu.**
Colaboratori:
Vice-Președinte de onoare: **Dr. Florin Begnescu.**
Vice-Președinte de onoare: **N. Nicolaescu.**

Comitetul de Redacție:
D-nii: Grig. Giossan, Profesor Gr. Marinescu, Dr. Gh. Rusu și Const. S. Antonescu.

Comitetul de propagandă:
D-nii: Const. L. Hristea, General Al Mladinescu, Ion Gh. Mareș.

ABONAMENTUL: Pentru Instituțiuni, Societăți, lei 200 anual; Pentru membrii: cotizația lei 60. Abonamentul lei 40. Total lei 100. Taxa de înscriere lei 20. Abonamente speciale: pentru Preoți și Invățători lei 80; pentru săteni pe hârtie inferioară lei 60. Abonamentul începe totdeauna dela 1 Ianuarie.

Articolele de publicat în Revista **„Romània Apicolă"** ca și orice sume, abonamente, cotizații, reclame etc. se vor trimite pe adresa **Societății Centrale de Apicultură din România, București, Căsuța Poștală No. 525.**

Societatea ține să declare de la început că lasă autorilor articolelor admise la publicat, responsabilitatea opiniilor pe cari le exprimă.

La orice relațiuni ce se vor cere Societății se vor adăuga o carte poștală sau mărci poștale pentru răspuns.

CUPRINSUL Nr. 1

O veste bună; Către stupari; Albine, viespi și fructe; Calendar Apicol; Stupul românesc R. 1 D. M. P.; La ruche roumaine R. 1 D. M. P.; Pagina începătorului; Contribuțiuni la studiul de transmitere a nosemozei la albine; In ajutorul apiculturei; Societatea Centrală de Apicultură (Proces-Verbal); Din activitatea centrului de cercetări apicole din Guebwiller (Haut-Rhin) în 1937 — Nosemoza; Alimentarea albinelor în timpul iernei; Informațiuni; Poșta Redacției; Sfaturi Practice.

ANUL XIII. Nr. 1 Ianuarie 1938

ROMÂNIA APICOLĂ

ORGAN AL SOCIETĂȚII CENTRALE DE APICULTURĂ DIN ROMÂNIA

SA ȘTIE FIECARE CĂ NU POATE FI BUN ROMÂN, DACĂ NU FACE ACOLO UNDE ESTE CE TREBUE SĂ FACĂ, CÂND ȘI CUM TREBUE SĂ FACĂ, CU CONȘTIINCIOZITATE ȘI CU DORUL CA TOT CE FACE SĂ SE RESFRÂNGĂ IN CHIPUL CEL MAI FERICIT ASUPRA TUTUROR PENTRU PROPĂȘIREA NEAMULUI ȘI A ȚĂRII.

M. S. REGELE CAROL II.

Lăsăm cetitorilor și tuturor stuparilor, cari primesc această revistă, să aprecieze la acest început de an străduințele acelora, cari desbrăcați de haina materialismului, fără interese personale, țin sdravăn de coarnele plugului, cu care se trage cea de a 13-a brazdă pe ogorul stupăritului național.

Onoare și respect pentru albinele și albinarii români, în afara hotarelor țării, propagandă pentru popularizarea științei apicole, și a stupăritului în genere între hotarele românești, iar acum pregătirea pentru valorificarea produselor stuparilor români, iată ce s'a putut face în 12 ani.

Dorim stuparilor din România Mare să ne urmeze, dacă ne pot urma, să ne ajute dacă ne pot ajuta, să ne sprijine dacă merităm, și le mai dorim din toată puterea noastră, pe lângă tradiționalul «LA MULȚI ANI» un an bogat pentru ei și albinele lor.

ROMÂNIA APICOLĂ

— Viitoarea ședință a Societății, se va ține Duminecă 23 Ianuarie 1938 orele 9 dim., la sediul ei din Palatul Institutului Național Zootechnic. Buc. str. Dr. Staicovici No. 63.

O veste bună

REVALORIFICAREA CEAREI DE ALBINE

In convorbirile avute despre problema stupăritului cu mulţi dintre Inalţii prelaţi, am accentuat mai întotdeauna, greşala ce se face cu importantele podoabe şi cu mult preţuitele picturi bisericeşti, prin îngăduială de a se permite să se aprindă lumânări producătoare de fum, fabricate din diferite substanţe asemănătoare cearei de albine, drept pronos la sfintele slujbe bisericeşti şi în faţa altarului. Le-am amintit întotdeauna că avem o lege pentru fabricarea şi vânzarea lumânărilor de ceară, sacţionotată cu decretul Regal 540 din 29 Februarie 1908, lege care, a fost pecetluită şi cu un regulament pentru punerea în aplicare a legii pentru fabricarea şi vânzarea lumânărilor de *ceară adevărată de albine* sacţionată şi ea cu decretul Regal No. 1631 din 17 Mai 1908, publicată în M. O. No. 38 din 20 Mai 1908 şi care lege cu toate că până acum nu a fost abrogată, totuşi nu este, din anumite interese personale are unora, aplicată barem în parte.

Este drept că legea şi în special regulamentul *) de aplicare al legei, n'ar mai corespunde în unele puncte împrejurărilor actuale, atât din punct de vedere al amenzilor cari nu mai corespund situaţiei noastre monetare cât şi a articolului 10 din lege şi 11 din regulament, care interzice tocmai pe slujitorii bisericei, elementele cele mai conştiente în a apăra avutul bisericesc, de la fabricarea lumânărilor.

Dar şi acestea pot fi adaptate intereselor generale, cu atât mai mult, cu cât însuşi majoritatea slujitorilor bisericeşti sânt ei însuşi stupari, conştienţi de rolul pe care îl joacă în organizarea de stat şi de crima la care se expun, contravenind legei.

In ultimul moment Sfânta Patriarchie, a luat lăudabila măsură, să nu mai îngăduie ca lumânările ce se aduc prinos la sfânta slujbă bisericească şi în faţa sfintelor icoane, să mai fie fabricate din alte substanţe, de cât din ceară curată de albine.

In deplin acord cu Centrala Cooperativelor de producţie şi valorificare, a luat măsurile necesare ca toată ceara curată, produs al apicultorilor, să fie cumpărată de această instituţie, numită pe scurt «Cecopava» cu domiciliul în Bucureşti Bd. Tache Ionescu No. 1, unde toţi apicultorii îşi vor adresa ofertele cu preţuri însoţite şi de mostrele cuvenite spre analiză.

Pentru moment nu putem de cât aduce laudele cuvenite Sfintei Patriarhii şi Societăţii Cecopava pentru contribuţia largă ce o aduc la buna păstrare a interioarelor noastre picturale bisericeşti, multe dintre ele capo d'opere istorice şi pentru sprijinul ce indirect îl dau albinăritului românesc, isvor de bogăţie naţională.

GRIGORE AL. GIOSSAN

*) Legea şi regulamentul, din lipsă de spaţiu, le vom publica în numărul viitor.

Către stupari

In pagina 30 arătăm numele stuparilor cari au înţeles să răspundă dorinţei noastre de a înfiinţa un câmp apicol al Societăţii şi au dăruit câte ceva în vederea înfăptuirii acestuia. Pe lângă cei cari s'au grăbit să pună câte o piatră la temelia stupinei experimentale a Societăţii, avem şi făgădueli din partea altor membrii, că ne vor sprijini cu mai mare dărnicie şi nădăjduim că la primăvară să putem păşi la împlinirea visului nostru.

Rugăm dar din nou, pe cei cari ţin să nu lipsească dintre membrii întemeietori ai prisăcii stuparilor din România, să ne înştiinţeze cât mai curând, arătând ce binevoiesc să dăruiască.

Dorim să avem, dacă s'ar putea, din fiecare judeţ al ţării câte un donator. Rugăm deasemenea Onor Camerile de Agricultură să urmeze pilda Camerei Agricole de Ilfov, dăruind măcar câte un stup.

Conducerea technică a stupinei o va avea subsemnatul, şi întregul produs, se va desface de către Societate cu prilejul expoziţiilor la cari pot participa şi membrii Societăţii. Mulţumim din suflet atât celor cari s'au grăbit să ne ajute, cât şi celor ce ne vor mai ajuta.

Const. S. Antonescu

Cumpăraţi cu încredere dela

Pepiniera E. GRINŢESCU

Din Comuna Ştefănşti Judeţul Ilfov

care are de vânzare cele mai alese varietăţi de pomi roditori. Comenzile însoţite de aconto se fac la sediul pepinierei sau la biurou:

BUCUREŞTI III. — Strada Lisabona 10 (Parcul Bonaparte)

Catalog gratis la cerere

ALBINE, VIESPI ŞI... FRUCTE

de Dr. FLORIN BEGNESCU
Şeful Secţiei de Apicultură. Institutul
Naţional Zootehnic.

Atât animalele între ele cât şi plantele între ele, duc în natură o continuă luptă pentru existenţă. Hrana şi nevoile unora sunt şi contra existenţei altora şi în această luptă ele se combat şi caută a se distruge unele pe altele.

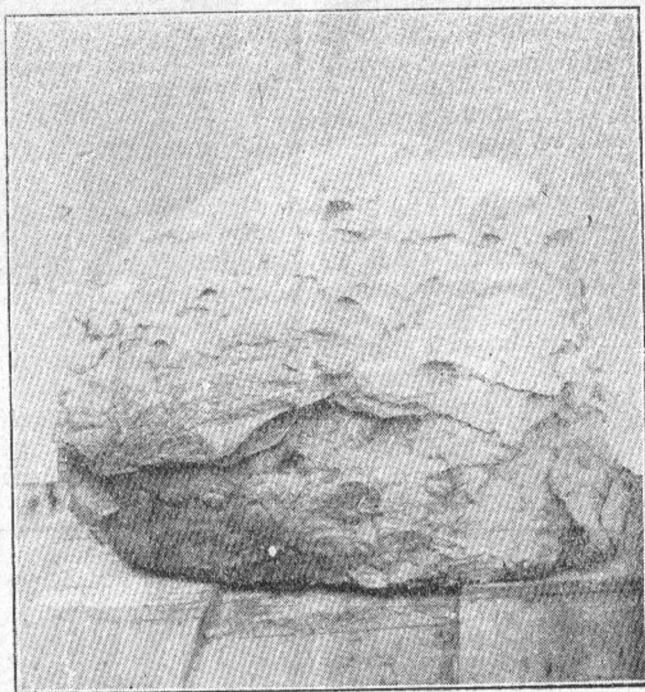

Foto: I. Iovanescu.
Fig. 1. — Cuib de viespe aflat într'un stup deşert.

Dacă am lua un simplu exemplu scoborându-ne în scara zoologică a insectelor am vedea bunăoară că *păiangenul* distruge pentru hrana lui, o mulţime de alte insecte pe care este în stare să le prindă şi să le învingă, iar în scara botanică am putea lua ca exemplu *tortelul* care este un inamic în special al semănăturilor de trifoi.

Dar această luptă pentru existenţă se continuă chiar între animale şi plante, şi ţinându-ne tot la nivelul animalelor inferioare am vedea bună-oară că *omizile* şi nenumărate insecte

cauzează însemnate pagube copacilor roditori şi câte odată culturi şi chiar păduri întregi sunt distruse de ele, iar la rândul lor numeroase plante sunt inamici ai insectelor iar cele veninoase sunt periculoase chiar pentru animalele superioare.

Subiectul nostru intră în cadrul acestui argument şi luând bună oară *viespile,* orice apicultor le cunoaşte ca făcând parte dintre inamicii albinelor şi stupilor, ca unele care le cauzează

Foto: I. Iovanescu.
Fig. 2. — Acelaşi cuib din fig. 1 ţinut spre a se vedea construcţiile viespilor.

oare care pagube, întru cât în căutarea hranei lor preferă de a gusta mierea stupilor, iar viespea mare — Vespa Crabro — ucide chiar albinele.

In acest scop mai ales vespea comună îşi construeşte cuiburile în apropierea stupinelor adăpostindu-se prin păduri sau alte ascunzişuri şi chiar în stupi deşerţi cum a fost cazul relatat de noi în Revista Ştiinţelor Veterinare No. 3 din Martie 1928.

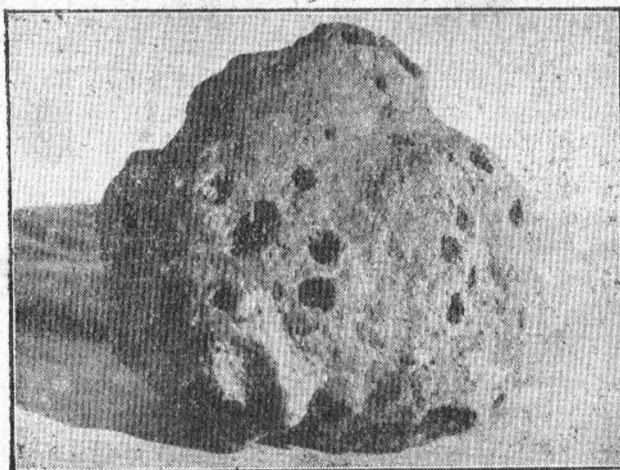
Cu acea ocaziune arătam că priceputul apicultor *I. Iovănescu* din Poiana Mare Jud. Dolj, trimiţându-ne două fotografii

pe care le reproducem şi cu această ocaziune, ne spunea următoarele:

«Din iarna anului 1926—1927 în primăvara trecută mi-au eşit vr'o câţiva stupi morţi între care unul din uleele sistem *Layens*. După ce am scos fagurii din el şi l'am curăţit, l'am lăsat tot pe locul lui în stupină astupându-l la ambele urdinişuri fără a mai umbla la el toată vara».

«Pe la sfârşitul lunei Septembrie observ la unul din urdinişele acestui uleiu: vespi intrând şi eşind; la urdiniş era o mică gaură, cât are loc o albină dar pe acest loc eşau şi intrau viespi cu mare activitate, încât urdinişul era mult mai populat ca la stupii, care în acest timp nu umblau aşa de activ».

«Curios să văd ce este, ridic acoperişul şi capacele şi înlăuntru văd ceva mare la prima vedere face impresie de o curcă

Original Dr. Begnescu.
Fig. 3. — Cuib de viespe zidar, construit din pământ.

care ocupa jumătate din ulei şi pe deasupra căreia se plimbau câteva viespi».

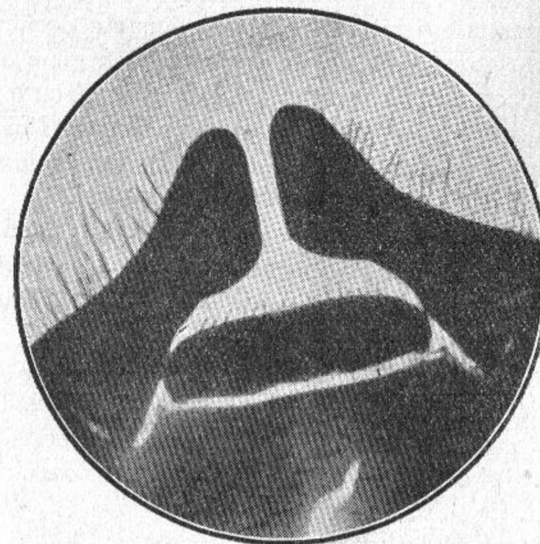
«Când pun degetul pe el văd că este moale şi atunci gândesc că este vre-o clădire de viespi. Il las acolo până prin Noembrie şi atunci când caut, câteva viespi moarte, în uleiu şi chiar deasupra acestei clădiri pe care acum caut să o studiez».

«Toată clădirea aceasta, este prinsă de peretele din faţă şi din dos suspendată, în aşa fel că partea de jos era ridicată de 1—2 cm. de fundul uleiului iar pe partea de jos se văd capetele fagurilor aşezaţi la rând ca în stupii rustici. In total

sunt vre-o cinci faguri. Toţi aceşti faguri au o învelitoare care îi închide jur împrejur ca un uleiu şi seamănă cu ceara dar nu este unsuros ci face impresie de hârtie».

«Aceasta formează, valuri-valuri şi dă impresia de pene gris, dar toate sunt legate între ele şi numai din când în când

Microfoto Dr. Begnescu.
Fig. 4. — Maxilarul superior al albinei lucrătoare (Apis Mellifica).

au loc lăsat pentru ventilaţie după cum se vede în fotografia aci alăturată, care este luată din uleiu lăsând clădirea pe fund aşa cum a fost iar fagurii se văd în fotografia 2, toată clădirea fiind susţinută de un băiat între mâini. In faguri sunt puieţi căpăciţi care în acel timp erau vii, adecă, când am scos larvele, mişcau; nu era nici o viespe vie. Mărimea este cam 30—35 cm. şi cât uleiul de lată...».

Aşa dar viespile caută a se aşeza în preajma stupăriilor şi sunt inamici mai mult sau mai puţin de temut ai albinelor şi stupilor şi este indicat ca apicultorul să intervie spre a le înlătura prin diferite mijloace, ce se descriu în toate manualele de albinărit, şi mai ales căutând a distruge cuiburile lor.

Dar... dacă în această introducere am arătat pe scurt că viespile sunt în lupta pentru existenţă inamici ai albinelor, apoi *scopul acestui articol este* de altă natură şi anume *acela de a atrage atenţiunea tuturor cultivatorilor de fructe* fie ei pomicultori dar mai ales viticultori asupra unei credinţe greşită — dovedită de atâtea ori greşită — şi anume aceia că albinele ar

cauza stricăciuni însemnate fructelor coapte şi mai ales strugurilor.

S'au iscat chiar procese pe această chestiune... bine înţeles cu rezultat defavorabil pentru acuzatorii albinelor.

Şi... dacă această acuzare neîntemeiată ar fi adusă numai de profani în complectă necunoştinţă de cauză, ea ar putea fi trecută cu vederea, însă de multe ori acest lucru este o stavilă în răspândirea albinăritului. Nu mai departe decât în toamna trecută într'o convorbire cu un distins domn general în activitate am aflat că o rudă apropiată a D-niei Sale, cu o mare plantaţie de vie într'o poziţie frumoasă şi cu bogată floră meliferă, nu ţine stupi din cauza nestrămutatei D-sale credinţe că albinele i-ar distruge o mare cantitate de struguri.

Această credinţă care face pe mulţi cultivatori să uite pe lângă venitul direct ce-l aduc albinele şi pe acela indirect pe care ele îl aduc în polinizarea florilor şi formarea fructelor *este însă datorită numai aparenţelor.*

In adevăr, toată lumea poate vedea că *albinele sug liquoarea dulce a strugurilor copţi* ori a altor fructe dulci, alături de alte insecte, *dar acest lucru nu se întâmplă decât atunci când pieliţa fructului a fost vătămată* dintr'o cauză oare care, lăsând să se scurgă liquidul zaharos.

Cauzele vătămării strugurilor şi ruperea pieliţei învelitoare sunt de multe feluri, dar *în nici un caz această vătămare nu este datorită albinelor* ci altor factori ori altor insecte între care în prima linie sunt viespile.

Şi se înţelege că odată ce pieliţa fructului a fost vătămată, albinele culeg alături de viespi şi alte insecte liquidul zaharos ceia ce a întărit această credinţă greşită asupra albinelor şi dăunătoare apiculturii.

Albinele nu pot vătăma un fruct intact, armătura lor bucală nefiind în stare să rupă pieliţa fructelor cum voi arăta mai departe.

Din contră, dacă un fruct şi în special unele bobiţe de struguri sunt vătămate, ele culeg sucul acestor bobiţe din care nu rămâne de cât pieliţa şi seminţele, ferind astfel de a se strica de mucigaiu întregul ciorchine şi în acest mod nu numai că nu păgubesc ci aduc un mare folos viticultorului.

Ori cine se poate convinge de greşala acestei credinţe care îndeamnă pe mulţi proprietari de vii de a nu ţine stupi cu albine ba de multe ori a acuza de pagube pe vecinii lor apicultori.

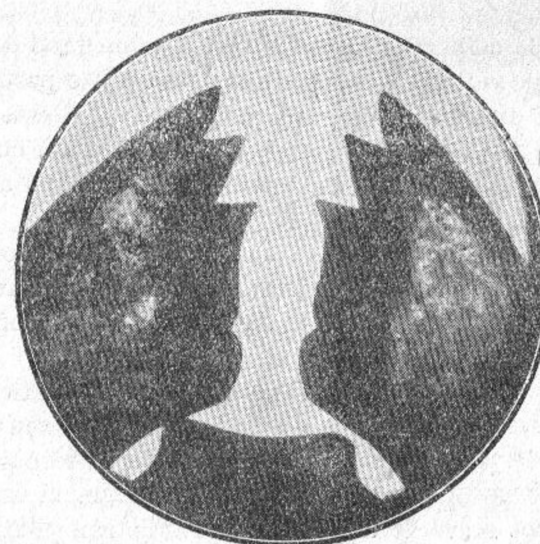
S'au făcut în această privinţă nenumărate experienţe, ne am convins şi noi tot pe această cale şi fiecare poate tot aşa

să se convingă. Aleagă ori cine un ciorchine de strugure ale cărui boabe sunt nevătămate, aşeze-l în apropierea stupilor sau chiar înăuntru alături de albine şi va vedea că el rămâne aşa cum a fost aşezat.

Şi tot în scopul convingerii vom mai expune cele ce urmează:

Hymenopterele — din care fac parte şi albinele şi viespile — sunt în general insecte a căror organ bucal este adoptat mestecării ori sugerii, însă între diferiţi reprezentanţi ai acestui ordin de insecte există mari diferenţe în ceia ce priveşte această adaptare.

Microfoto Dr. Begnescu.

Fig. 5. Maxilarul superior al viespei comune (Vespa-Germanica).

Lucrul acesta se poate deduce din însuşi felul de construcţie al cuiburilor lor şi mai ales din felul de material din care sunt construite acele cuiburi.

Cunoaşte fiecare delicatele construcţii ale albinelor — fagurii — făcute din ceară material fabricat de ele însăşi şi care poate fi uşor modelat şi mânuit dat fiind maleabilitatea lui în temperatura călduţă a stupului. Construcţia acestui cuib al albinelor nu cere deci un aparat cu care să fie nevoie de a destrăma ori sfărâma materialul de construcţie.

Pentru clădirea fagurilor şi pentru modelarea materialului întrebuinţat aparatul lor bucal pe care îl reproduc în microfotografia alăturată ne poate încredinţa că, conformaţia lui nu este făcută şi este în neputinţă de a sfărâma sau destrăma vre o materie rezistentă cum ar fi pieliţa fructelor

Nu tot aşa putem afirma de alte insecte şi în special de viespi. Dacă prin mărimea corpului lor albinele şi viespile nu prezintă mari diferenţe apoi în ceia ce priveşte aparatul bucal şi construcţia cuiburilor şi materialului întrebuinţat există mari diferenţe.

Unele specii de viespi îşi fac cuibul din pământ — viespea zidar — în care lăsând diferite găuri care le servesc la înmagazinarea hranei care se compune din resturi ale altor insecte mai mici ori resturi alimentare care servesc la nutrirea viitoarei progenituri ce va naşte din ouăle depuse acolo.

In familia vespidelor găsim însă vespea de pădure — Vespa Crabro — şi viespea mică sau comună — Vespa Germanica.

Construcţia cuiburilor lor este făcută pe un rând de celule ce se sprijină pe o bază — putându-le aşeza unele peste altele cum se vede în una din fotografiile alăturate — şi este făcută din sfărămături de natură lemnoasă care amestecată cu saliva pe care o secretă se întăresc în contact cu aerul dând aspectul de hârtie ordinară.

Se înţelege că pentru acest lucru viespile au nevoie de maxilare puternice, adaptate la destrămarea şi sfărâmarea materialului lemnos şi maxilarele lor superioare graţie conformaţiunii lor le sunt îndestulătoare.

In adevăr observând cea de a doua microfotografie făcută de noi după natură se poate bine vedea conformaţiunea acestor maxilare ale viespei comune; fiecare maxilar prezentând trei dinţi ascuţiţi formaţi din materie chitinoasă tare şi care prin mişcările lor pot servi de cleşte ori de fierăstrău putând deci ataca, rupe şi destrăma materialul lemnos din care-şi construeşte cuiburile şi în consecinţă putând cu atât mai uşor vătăma pieliţa strugurilor ori a altor fructe mature.

Faceţi comparaţie între cele 2 microfotografii ale maxilarelor albinelor şi viespilor şi veţi putea să vă convingeţi că *albinele nu pot leziona pieliţa fructelor*, pe când viespile în căutarea hranei lor ce este constituită din alte insecte mai mici şi câte odată chiar din carne sunt un permanent inamic al fructelor, mature cărora cu puternicul lor aparat bucal le pot rupe pieliţa învelitoare pentru a căuta sucul dulce de care ca numeroase alte insecte sunt atât de lacome.

Dr. FLORIN BEGNESCU
Şeful Secţiei de Apicultură
Institutul Naţional Zootechnic Bucureşti

CALENDAR APICOL

LUNA IANUARIE

Suntem în plină iarnă! Prisaca stă ca şi adormită sub giulgiul alb al zăpezei. Stupii troeniţi sunt ca un sat pe care nămeţii l'au prins şi nimeni nu poate ieşi pe uliţele încărcate de zăpadă. Numai coşurile căminurilor lipsesc ca peisajul să fie o realitate.

Albinele noastre strânse la căldura ghemului, adăpostind în locul cel mai cald pe regina lor, ce e nădejdea vieţei de mâine a stupului, descăpăcesc zăvoritele porţi ale chilioarelor pline cu miere, şi sorb viaţă şi căldură nouă, din mierea ce o împărtăşesc cu chibzuială tuturor suratelor din casă.

Eruditul apicultor-publicist C. L. Hristea, alături de D-l D-tru M. Popescu, inventatorul stupului românesc, cercetând o ramă dela stupul R. 1 D. M. P. (Foto Rom. Apicolă).

Cele pe care frigul prinde să le înfioare pe la marginele ghemului, intră să se încălzească spre mijlocul lui, şi altora le vine rândul să ţină cu trupurile lor ca o învelitoare, căldura ciorchinelui în care pâlpâe atâta viaţă.

Dacă ar sta cineva să privească cum vieţuesc albinele în ghem, i s'ar părea la prima vedere că totul e în nemişcare, şi totuşi ele fac o rotaţie continuă din lăuntru spre afara ghemului şi invers, pentruca fiecare să-şi poată da partea ei de sacrificiu şi osteneală pentru a trece şi învinge greul iernei. Stropul de miere trece din guşiţă în guşiţă pentru ca fiecare să soarbă din împărătăşania aceasta, care se transformă în energie şi căldură, pentruca să păstreze viaţă în trupurile care altfel ar fi cu siguranţă şi repede îngheţate. Cine ar pleca urechea spre urdi-

carul care în cercetarea stupilor săi în timpul iernei n'ar putea discerne acest foşnet, şi ar voi să se încredinţeze că, colonia e în stare bună, poate să lovească de 2—3 ori cu degetul în doagă, şi de îndată albinele îi vor răspunde. Să nu se folosească însă prea mult şi prea des de acest mijloc de control, căci prin el albinele se neliniştesc şi în iarnă albinele trebue lăsate pe cât posibil în cea mai desăvârşită linişte.

Dacă stupul e puternic ca populaţie şi are hrană destulă, căsuţa e bine adăpostită contra răcelei şi vânturilor, având în acelaş timp şi aerisirea necesară, stuparul poate să fie deplin liniştit şi să aibă toată siguranţa că albinele vor ieşi perfect din iarnă.

Coloniile cărora nu li s'a dat hrană îndestulătoare, precum şi cele cu populaţie mai redusă şi regini mai bătrâne, vor fi în deosebi veghiate şi anume: celor fără hrană li se poate pune o bucată de zahăr candi bine acoperită sub o învelitoare de muşama care are proprietatea de a opri întrucâtva eliminarea completă a vaporilor din stup, pe care zahărul îi va absorbi astfel încât această hrană să poată fi consumată cu mai multă uşurinţă de albine. Desigur că muşamaua trebue să aibă la o margine şi o îndoitură, pe lângă care se va putea strecura pe sub capac afară, surplusul de vapori din stup.

Cu o sârmă îndoită strecurată uşor prin urdiniş, se trag afară încet şi fără nici un sgomot, cadavrele albinelor moarte căzute pe fund.

Stupul desigur a fost aşezat astfel încât are înclinarea potrivită pentruca eventualul surplus de vapori condensaţi să poată fi cu uşurinţă înlăturaţi automat din stup.

In felul acesta supravegheaţi, şi stupii cei slabi vor putea cu toată siguranţa trece prin greul iernei, şi prisecarul se va putea bucura în primăvară că nu a dat nemiloasei morţi nici un tribut în iarna aceasta.

In luna aceasta ca şi în celelalte de iarnă, stuparul va lua rând pe rând materialul de rezervă, va drege ce e stricat, va mai face câte ceva din nou, astfel încât primăvara să-l găsească cu toate în regulă.

CONST. L. HRISTEA
Domeniul Luciu Giurgeni
Gara Ţândărei (Ialomiţa).

— Clevetirea nu ucide, nici nu face rană. Ea pângăreşte numai pe acela dela care a pornit.

Stupul românesc R. 1 D. M. P.

Dacă am întârziat câteva luni cu descrierea acestui nou model de stup, invenţie românească, este numai pentru motivul, c'am căutat mijlocul cel mai ieftin de a-l fabrica, întrucât am primit dela membrii societăţii comenzi pentru aproape 100 bucăţi.

Scumpirea scândurilor, a venit înadins se pare, contra străduinţelor noastre, şi nu mic este regretul nostru, la bănuiala dealtfel întemeiată, când cea mai mare critică are să se creeze în jurul preţului. Lăsând acestea la o parte, voi căuta în cele ce urmează, să descriu stupul după studii şi minuţioase cercetări, asupra desvoltărei coloniilor de albine în stupii acestui sistem.

Se ştie, că după războiul cel mare, francezul Emil Apostoly, dădu la iveală stupul „Automatic", numire dată după sistemul de aerisire automată şi eliminarea cadavrelor fără intervenţia stuparului, sau „Trapezoidal" după forma ramelor

La ruche Roumaine R. 1 D. M. P.

Je suis en retard avec la description du nouveau type de ruche, du à un roumain, par ce que j'ai cherché à procurer dans des conditions avantageuses cent ruches commandées dans le dernier temps.

La majoration du prix du bois de charpente vient s'opposer à notre tâche et nous regrettons les discutions qui auront lieu à l'égard de l'augmentation du prix de la ruche.

Ceci à part je tâcherai de décrire dans ce qui suit, la ruche après des études et des laborieux essais sur les colonies des abeilles dans cette nouvelle ruche.

On sait qu'après la guerre mondiale, le français Emil Apostoly crée la ruche dite „automatique" à cause de la ventilation et l'élimination automatique des cadavres; on le nommait aussi „trapézoïdal" d'après la forme (trapézoïdale) des cadres. Ce type a eu beaucoup de succès dans le monde

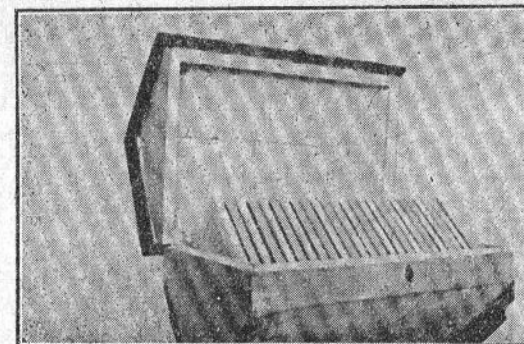

Foto Rom. Apicolă.
Ramele stupului R. 1 D. M. P.
Les cadres de la ruche R. 1 D. M. P.

trapezoidale, stup care fu primit în câmpul apiculturei mondiale cu mare vâlvă. Intâiu în Franța și mai apoi în toate țările, ca și la noi, atât stuparii amatori cât și cei c'o practică

des apiculteurs. En France d'abord, dans les autres pays ensuite. Dans notre pays les apiculteurs ont transformé leurs vieux systèmes d'après ce nouveau type francais.

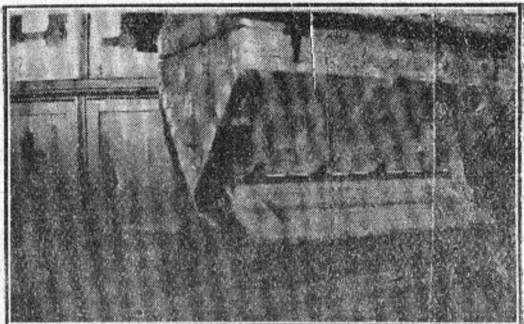

Foto Rom. Apicolă.
O vedere a urdinișului dela stupul R. 1 D. M. P.
La vue de l'entrée de la ruche R. 1 D. M. P.

mai puțin sau mai mult îndelungată, au introdus sau au transformat vechile sisteme după modelul acestui stup. Stupul românesc, ce descriu mai jos, prin felul lui de construcție, se ridică mult superior, deasupra celui „Automatic" sau „Trapezoidal", prin îmbunătățiri cu totul originale, și cu drept cuvânt va revoluționa technica construcțiilor de stupi. Așa cum l'a conceput inventatorul, are 24 de rame și 2 diafragme cu care se poate micșora capacitatea stupului după puterea coloniei. Ramele sunt perfect patrate, măsurând 35/35 cm. (lumina interioară). Ele se pun în colț, așa după cum se poate vedea din fotografiile alăturate, și prin înclinarea pereților stupului după rame, se obține cea mai perfectă scurgere (eliminare de cadavre și tocături de faguri) automată, incomparabilă

La ruche roumaine décrite ci-dessous est supérieure à celle créée par Apostoly, dans sa construction très originale qui va revolutionner la technique des ruches.

Elle présente 24 cadres et deux diaphragmes qui permettent la réduction de la capacité d'après la nécessité.

Les cadres sont carrés de 35/35 cm. (espace libre à l'intérieur du cadre); ils sont installés aux coins (voir les photos ci jointes). Par l'obliquité des murs de la ruche orientés d'après les cadres, on obtient une épuration parfaite (l'élimination des cadavres et des miettes de cire) et superieure a celle de la ruche française. J'ai etudié le développement de la couvée dans tous les systèmes connus dans notre pays et j'ai constate que l'ellipse idéale de

cu aceia dela stupul trapezoidal. Am văzut și studiat desvoltarea puetului, pe aproape toate sistemele de stupi cu cari se practică albinăritul în țara noastră, și mărturisesc, că în nici-o parte nu mi s'a părut elipsa puetului mai ideală ca în rama stupului ce descriu acum.

Suprafața fagurelui ce încadrează rama (12/25 dm²) este lucrată de albine până la ultima celulă, lucru ce rar am întâlnit, iar așezarea ramei pe colț, de unde se capătă forma stupului romboidală, permite stuparului cel mai bun mijloc pentru a nu strivi albine atunci când este nevoe să cercetăm ramele coloniei, scoțându-le afară. (Cum am ridicat rama, s'a și depărtat de pereții stupului, și când a ajuns la locul ei, după ce am cercetat-o, are încă spațiile reglementare până la pereții stupului). Problema distanțărei ramelor, este rezolvată de către inventator, în chipul cel mai fericit și cu totul original: Cu o mică presă-ștanță se tae tabla în bucățele de forma literei T cari se bat pe rame oblic, ținându-se seamă ca pe rama alăturată să se bată tot oblic însă invers. Când ramele sunt alăturate, bucățelele de tablă se suprapun în formă de X așa că suprafața de frecare este nici un mm², prin urmare, cel mai bun mijloc de a nu strivi albine.

Problema hrănirei coloniilor slabe în diferite anotimpuri, sau administrarea hranei ca stimulent pentru o mai grabnică desvoltare a puetului, a preocupat și preocupă pe apostolii stupăritului sistematic.

Inventatorul stupului R. 1 D.

la couvée se trouve sur les cadres de la ruche roumaine.

La surface des nids d'abeilles encadrée par le cadre (12,25 dm²) est travaillée par les abeilles jusqu'à la dernière cellule, et la disposition des cadres aux coins, qui donne la forme rhomboïdale à la ruche, permet d'ôter les cadres sans causer aucun mal aux abeilles.

Le problème de l'alimentation, au cours des différentes saisons, des colonies affaiblies, et l'administration de la nourriture comme stimulent en vue d'un plus rapide développement du couvain ont préoccupé et préoccupent encore les apôtres de l'apiculture systématique.

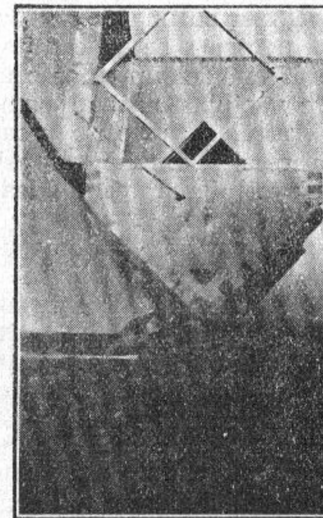

Foto Rom Apicolă
O ramă a stupului R. 1. D. M. P.
Un cadre de la ruche R. 1 D. M. P.

L'inventeur de la ruche R. 1 D. M. P. a trouvé le moyen idéal de nourrir les insectes sans avoir besoin de dispositifs spéciaux et grâce auquel on supprime les risques de rapt. Les

M. P.[1]) a găsit cel mai ideal mijloc de hărnire fără a mai avea nevoe de hrănitoare speciale, și datorită căruia se înlătură neajunsurile furtișagului.

Ramele acestui stup se sprijină în interior de pereții stupului, pe un jghiab în forma literei U, din aluminiu, pe care ramele alunecă foarte ușor, jghiab care servește cum nu se poate mai bine de hrănitor. Cum? In partea de jos a scândurelelor de deasupra ramelor, se dă cu burghiul o gaură care este astupată cu o bucățică de tablă prinsă cu un cuișor, permițând a se descoperi gaura la nevoie. Atunci când vroim să facem hrănire la un stup, descoperim una din găurile acestuia și c'o pompă (cu pereții de sticlă, sau cu una ca de flit) gradată pentru a se ști cantitatea ce lăsăm înlăuntru, facem să intre vârful ascuțit al pompei în gaură, iar printr'o ușoară apăsare a pistonului pompei, siropul sau mierea cade deadreptul în jghiab.

Scoatem pompa și dăm supapa la loc, trecând și la celelalte scândurele. Albinele au hrana la jumătatea ramelor în imediata lor apropiere, și prin astuparea totală a comunicației cu exteriorul, exclude furtișagul. In jghiaburile acestea, 2 la număr, încape mai bine de 1/2 kgr. miere, și iată mijlocul cel mai fericit de a ne hrăni albinele fără a mai investi bani în hrănitoarele ce se vând în comerț.

Scândurelele de deasupra ramelor acopăr fiecare câte 3 rame. Deasupra lor se pun iarna salteluțe după practica fiecăruia, și stupul iernează de minune. Urdinișul este făcut pe toată suprafața stupului, și are o deschizătură de 2 cm. Pe afară, urdinișul are o bucată de balot (fier), care permite să se micșoreze această înălțime până la 8 mm. pentru trecerea albinelor, iar prin niște bucățele de tablă, să se mărească sau să se micșoreze lungimea urdinișului. Prin simpla ridicare a balotului, toate cadavrele din stup cad afară, și astfel ne putem da seama de ce se petrece înlăuntru. Inventatorul a construit acest stup din scânduri de 5 cm. grosime, prin urmare având o soliditate pentru zeci de ani. Țiu să atrag atenția, că este greu să se construiască acest stup de oricine și că numai comandat în serie (cel puțin 50 bucăți) se poate procura pe cale avantajoasă la prețul de 1200 lei bucata loco București. O sumă nu prea acceptabilă pentru toate pungile, dar destul de mică pentru asemenea bijuterie de stup.

1) Se poate vedea la sediul Soc. din București Palatul Inst. Național Zootehnic, dacă amatorii anunță vizita la redacție, subsemnatului (Rom. Apicolă, Căsuța poștală 525, Buc.).

cadres de cette ruche reposent à l'intérieur sur une ornière en aluminium en forme de U fixée sur les parois de la ruche, sur laquelle les cadres glissent avec facilité. Cette ornière sert à merveille à l'alimentation de la colonie, et voici comment:

A la partie inférieure des planches qui surmontent les cadres on a pratiqué une petite ouverture, bouchée normalement avec une petite pièce en fer blanc fixée avec un clou. Quand on veut procéder à l'alimentation d'une ruche, on n'a qu'à ouvrir un de ces trous — en faisant basculer le petit bouchon autour du clou qui le fixe — et à y faire entrer la nourriture à l'aide d'une pompe jaugée — pour en connaître exactement la quantité introduite.

La nourriture sera déposée dans les ornières et il ne nous reste plus qu'à répéter l'opération pour chaque petit trou. Les abeilles trouveront la nourriture au milieu du cadre, à leur immédiate proximité et par le fait que les trous sont bouchés, les possibilités de rapt sont excluses. Dans ces ornières, au nombre de deux par ruche, il y entre plus de 1/2 kgr. de miel. En voilà donc le moyen le plus heureux de nourrir les abeilles sans découvrir ou refroidir le nid et sans avoir besoin d'investir des sommes importantes dans les dispositifs spéciaux en vente sur le marché.

Les planches de la partie supérieure de la ruche couvrent chacune 3 cadres. Par dessus ces planches on peut mettre en hiver des matelas pour assurer les conditions favorables de l'hibernation.

L'entrée des abeilles se fait par une ouverture pratiquée tout le long de la ruche sur 2 cm. de largeur. A sa partie extérieure on fixe un ruban en acier qui permet de diminuer cette largeur jusqu'à 8 mm. Par des petites pièces en fer blanc qu'on fait coulisser on peut diminuer ou augmenter la longueur des ouvertures. Il suffit de soulever le ruban en acier pour que les cadavres soient evacués et pour que nous nous rendions compte de ce qui se passe à l'intérieur.

L'inventeur à construit la ruche en planches de 5 cm. d'épaisseur, lui donnant ainsi une solidité garantie pour des dezaines d'années. Il faut tout de même remarquer qu'il sera difficile pour les apiculteurs à la construire eux-mêmes et que seulement si elle est construite en série (au moins 50 pièces à la fois) on peut l'avoir au prix de 1200 lei la pièce à Bucarest.

Une somme assez élevée il est vrai, mais incontestablement bien récompensée par les avantages qu'on a en échange.

Constantin S. Antonescu
Proprietar-Apicultor

1) Stupul descris, este în tip orizontal; inventatorul a conceput și realizat cu aceleași rame (35/35 cm.) și stupul vertical, având drept etaj sau magazie o strânsură, casete cu rame triunghiulare de mărimea unui sfert de ramă mare, așa cum cititorii revistei noastre au văzut în numerile anterioare din R. A. pe anul 1937.

Nu vom descrie acest stup, decât atunci când amatorii vor avea deja în stupină câțiva stupi după acest model în tip orizontal, când vor putea înțelege mai bine avantajele acestui sistem, care-i și mai greu de construit, și nu diferă de cel descris acum, decât că în loc de 24 rame mari, are numai 12, iar ca magazie de strânsură, servesc casetele cu rame mici triunghiulare, ce se așează în lături.

— A nu fi de folos nimănui, e a fi mort.

Pagina începătorului

Când cineva dorește să cunoască viața albinelor fie din simplă curiozitate, fie din dreaptă judecată de a consuma miere dela gâzele îngrijite de dânsul, în sufletul lui se naște întrebarea: cum or fi făcând apicultură stuparii din alte ținuturi ale țării, sau cum se face apicultura în alte țări? Desigur, este foarte greu și aproape imposibil să culegi informații de felul acesta singur. Ca 'n toate ramurile de activitate, stuparii au căutat în alte țări încă de zeci de ani, să se grupeze în asociații sub conducerea unei societăți centrale în capitala țării, cari au de scop organizarea de expoziții pentru mărirea consumului de miere, apoi în stupinele experimentale ale acestor societăți, oameni de știință, în laboratoare speciale, studiază la microscop măruntaele acestor binecuvântate ființe, pe dușmanii lor, sau pentru a descoperi secrete, pe cari natura ni le mai ascunde încă. La noi în țară, Societatea Centrală de Apicultură a luat ființă în anul 1925 adică acum 12 ani. După ce s'au distrus marile proprietăți agricole, în urma împroprietăririi țăranilor, o mare parte din păduri s'a tăiat, iar fânețele naturale, au dispărut în multe părți din țară, făcând să se împuținеze considerabil creșterea albinelor în satele noastre. Prin organul de propagandă al Soc. C. de A. din R. (România Apicolă) s'a pornit o campanie de popularizarea stupăritului sistematic, și mare trebue să fie satisfacția celor cari au muncit în numele Societății, când astăzi, aproape că nu este învățător și preot din satele de pe cuprinsul României Mari, cari să nu aibă câțiva stupi sistematici. In primăvară, conducerea Societăți trece la un nou sistem de propagandă: înființarea unei stupine model, din produsele căreia, alături de cele ale membrilor ei, să se organizeze expoziții anuale, pentru valorificarea și intensificarea consumului de miere. Aceste lucruri sunt făcute de multă vreme în alte țări, însă Societățile de stupărit de acolo sunt vechi, între 50—100 de ani.

Un lucru mai trebuește știut de cei cari primesc pentru întâia oară revista noastră; că această stupină se creiază din donațiile membrilor societății, și că cei cari se străduesc pentru înființarea, conducerea și îngrijirea ei, nu sunt plătiți cu nimic, toți muncind de bună voie și gratuit, numai și numai pentru a se arăta cât și cum se lucrează în această țară, pentru progresul apiculturei.

ANTONICA PRISACARU

Contribuțiuni la studiul de transmitere a nosemozei la albine

de Dr. RENÉ MOREAUX
Directorul Laboratorului de Studii și Cercetări apicole al Institutului Agricol și Colonial din Nancy.
Membru de onoare al Societății noastre.

Intinderea considerabilă luată în unele regiuni de bolile albinelor, virulența germenilor patogeni, necunoașterea parțială a modului de propagare a infecțiunilor, consecințele nenorocite al acestor factori pentru exploatările apicole adesea modeste, dar adesea destul de importante și industrializate, au a tras atențiunea entomologiștilor [1]), micrografilor [2]) și în fine oficialității. In Franța, în particular, legislatori, sub judicioasa influență a practicienilor în apicultură, au urmat de curând exemplul câtorva țări străine și au organizat în mod oficial, printr'o dreaptă reglementare, lupta contra bolilor albinelor.

Toate aceste mijloace îi încăpățînează pe cercetătorii laboratorului, precum și pe apicultorii practicieni, să studieze în deaproape aceste boli și agenții lor patogeni și de a căuta să pătrundă misterele care nu se cunosc încă asupra modului lor de propagare.

Este, între altele, o afecțiune care atinge în mod grav albina și cauzează, prin întinderea ei, dezastre în industria apicolă.

Vreau să vorbesc de boala cunoscută sub numele de nosesemiază sau nozemoză.

Reamintesc, pentru memorie, ca această afecțiune este prilejuită (cauzată) de un parazit protozoer din clasa microsporidelor și cunoscut sub numele de **Nosema apis** Zander.

Pentru a fixa mai bine ideile, voi spune că acest parazit este foarte vecin, atât prin morfologia lui, cât și prin modul său

D-l Dr. RENÉ MOREAUX

de propagare, cu **Nosema bombycis** Naegeli, agent patogen al **pebrinei,** afecțiune bine cunoscută al vermelui de mătase și care a încăpățînat pe **Pasteur la** faimoasele lui cercetări.

Nosemiaza sau Nozemoza a făcut obiectul unui foarte mare număr de lucrări și de studii mai ales în particular în Anglia și Germania.

Ciclul evolutiv al **Nosema**

1) cei care se ocupă cu studiul insectelor.

2) cei care studiază la microscop.

apis, cu toate că a fost complex, este astăzi bine cunoscut; face parte de asemeni din morfologia și din acțiunea patogenă a albinei.

Din contră, modul de infecție al albinei de către **Nosema apis**, vorbind de transmiterea și propagarea boalei pe care o provoacă, dacă vor fi fost bine studiate, prezintă încă câteva puncte întunecoase.

Una dintre ele cere mai ales să fie clarificată, dat fiind consecințele ei practice și aceasta este transmiterea ereditară (prin naștere) a Nozemozei.

Dacă **Pasteur** a demonstrat că **Nosema bombycis** poate să se transmită ereditar în generațiile vermelui de mătase prin faptul prezenței sporilor în ouăle femelei infectate, lucrările întreprinse asupra „Nosema apis", n'au permis până în prezent nici o concluzie. **Fantham** și **Porter** n'au observat nici odată spori de **Nosema** în ouăle de albine, dar au constatat prezența parazitului în epitelium, intestinal al larvelor.

Zander de asemeni, n'a observat nici odată existența Nosemozei în larvele albinelor.

Din contra, fără a-i da vre-o importanța, el semnalează că **Von Buttel Reepen** ar fi observat, odată, într'un ovul, ceva analog unui spor de Nosema.

Maassen a observat în mod formal prezența Nozemozei la nimfele mai în vârstă, dar n'a tras în mod judicios nici o concluzie din această observație, parazitul putând fi mai bine introdus prin alimentație, de cât prin transmisie ovulară.

Aducând o modestă contribuție la chestiunea transmisiunei nozemozei, n'am pretenția de a trage concluzii; aduc numai, din punct de vedere documentar, rezultatul observațiunilor mele pe baza cercetărilor făcute personal.

Examenul l-am făcut pe puietul a 48 colonii de albine atinse de nozemoză și pe 32 mătci provenind din colonii nozemiate.

Pe cele 48 colonii examinate de 35 ori, n'am observat prezența Nozemei în tubul digestiv al larvelor. Din contra, am observat exact prezența sporilor în vârstă, prin hrana (papă) alimentară depusă în celulele de albine-doici infectate, întărește ipoteza de retransmitere ereditară a parazitului, dar accentuează transmiterea pe cale alimentară.

Acesta este primul meu rezultat al observațiunilor deduse din examinarea puietului de albine.

Cercetările făcute pe regine, m'au obligat să urmez o technică histologică riguroasă. Am remarcat, în adevăr, că voind să disec în prealabil insectele, pentru a le extrage tubul digestiv de o parte și ovarele pe de alta, mi s'a întâmplat mai totdeauna, mai ales când starea de conservare lăsa de dorit, ca prin descompunerea puțin atât a intestinelor cât și o ovarelor, să practic în mod artificial însemnătatea ovarelor cu spori de Nosemoza conținuți în tubul digestiv. Am preferat să recurg la metoda disecărilor în bloc al abdomenelor maternale, prin parafinare, ceea ce îmi permitea un examen microscopic al organelor în toată integritatea lor.

Rezultatul observațiunilor mele este următorul: asupra celor 32 mătci examinate, 26 erau nozemiate și prezentau în tubul lor digestiv, nozemoza în stadii diferite de evoluție. Ori, în nici un caz, n'am constatat prezența nozemozei în țesuturile ovarice a acestor mătci și mai puțin încă în ovulele lor. O singură dată, am crezut că observ în păretele sacului ovular a unei regine, prezența unor mici hialine[1]) asemănătoare sporilor; dar nu pot să întăresc acest punct și de altfel, repet, nici odată n'am observat **Nosema** intraovulară.

Acesta este al doilea rezultat al cercetărilor mele.

După cum am spus, rezultatele observațiunilor mele amănunțite, nu mă autoriză să trag concluzii, asupra nouilor fapte și cercetări, pe care mi l-eam propus să le urmăresc, pentru a putea să mă ducă să modific părerile mele; dar pot să afirm că primele mele rezultate vin în sprijinul teoriei, care neagă posibilitatea transmisiunei ereditare a lui **Nosema Apis.**

Nu voi insista asupra înaltei valori a confirmării a unor astfel de observațiuni, atât din punct de vedere a manipulării stupilor bolnavi, cât și a terapeuticei de aplicat în lupta contra nemozemozei.

(Trad. GR. GIOSSAN).

1) Spori străvezii ca sticla.

Stupăriile Unite

Depozit General de miere și ceară naturală de albine

Galați. — Str. Traian 42. — Tel. 1160

Aduc la cunoștință următoarele:

S'au pus în vânzare faguri secțiuni subțiri, precum și foi de faguri pentru orice mărimi de rame, din cea mai naturală ceară de albine lucrați cu mașini din cele mai moderne, în bande lungi și cu celule foarte adânci, după dorința clientului, la prețul de 190 lei per Kgr. Primim să lucrăm și cu ceara clientului, la preț cât se poate de convenabil.

Intrucât prețurile variază, vă rugăm să grăbiți comenzile.

In ajutorul apiculturii

In toate ţările civilizate a fost rezolvată mai mult sau mai puţin complect chestiunea scutirii de impozit a zahărului destinat hrănirii de necesitate a albinelor, lucru foarte important în menţinerea stocului de stupi existent, în fortificarea coloniilor şi în obţinerea de produse abundente.

Cu toate stăruinţele organelor competente dela noi, această scutire nu s'a putut obţine mai ales pe baza bănuielii că acest zahăr ar putea fi întrebuinţat în alt scop.

Şi în adevăr denaturarea zahărului trebue să fie de aşa natură în cât această bănuială să dispară. Tot pe această bănuială, s'a eliberat acum câţiva ani prin camerile de agricultură, o cantitate oarecare de zahăr **brut** adecă nerafinat, de care mare parte din apicultori au avut a se plânge dat fiind că albinele hrănite cu acest fel de zahăr au avut de suferit.

Chestiunea denaturării zahărului ast-fel ca el să fie cu desăvârşire impropriu pentru orice fel de altă întrebuinţare, este astăzi rezolvată, iar denaturantul este pasta de usturoi.

Am văzut cu ocazia vizitei de astăvară în Italia şi cu ocazia Congresului Internaţional de Apicultură din Paris, zahărul denaturat cu usturoi fabricat şi întrebuinţat în Italia sub numele de **„Melittosio"**. Nenumăratele experienţe şi apoi întrebuinţarea în practica apicultorilor au dovedit că **„Melittosiul"** este superior hranei cu zahăr obişnuit, prin faptul că s'a observat la albinele hrănite, o mortalitate mult mai mică, poate datorită vitaminelor pe care le conţine usturoiul.

Fabricarea sa este făcută în Italia de însăşi fabricele de zahăr pe baza următorului Decret Regal:

Victor Emanuel III

Prin graţia lui Dumnezeu şi voinţa naţiunii Rege al Italiei. Impărat al Etiopiei.

Văzând textul unic al legii pentru impunerea fabricării zahărului aprobat cu Decretul Ministerial din 8 Iulie 1924 şi succesivile modificări;

Apreciind de urgenţă şi absolută necesitate, de a favoriza întrebuinţarea zahărului în prepararea unui aliment special pentru albine, în periodul de iarnă în care florile lipsesc;

Văzând art.3 N. 2 al legii din 31 Ianuarie 1926 No. 100;

Auzind consiliul de Miniştri;

După propunerea ministrului nostru secretar de Stat la Finanţe;

Am decretat şi decretăm:

Art. 1. — Se aprobă întrebuinţarea până la 3000 (trei mii) quintale anual de zahăr, **cu excepţia impozitului de fabricare,** pentru prepararea unui aliment special pentru albine sub observarea normelor şi condiţiunilor ce vor fi stabilite de Ministerul Finanţelor.

Art. 2. — Prezentul decret intră în vigoare în ziua publicării lui în gazeta oficială a Regatului şi va fi prezentat parlamentului pentru transformarea sa în lege.

Ministrul propunător este autorizat cu prezentarea relativă a proectului de lege.

Ordonăm ca prezentul Decret prevăzut cu sigiliul statului să fie introdus în colecţia oficială de legi şi decrete a Regatului Italiei, trimiţându-se tuturor celor ce trebue să-l pună în aplicare şi să-l aplice.

*

Dat la I. Rossore, azi 27 Oct. 1937. XV.

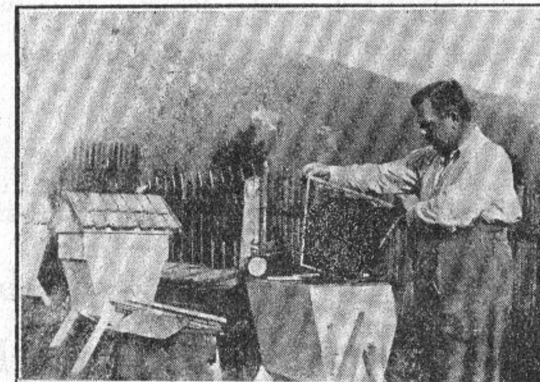
Astfel stând lucrurile în Italia, Institutul Naţional Zootehnic a înaintat următoarea adresă:

Domniei-Sale

Domnului Preşedinte al Uniunii Camerelor Agricole

Loco.

Cu ocaziunea Congresului Internaţional de Apicultură ţinut în anul acesta în luna August la Paris, ca şi cu ocaziunea vizitei făcute la Institutul Naţional de Apicultură de pe lângă Universitatea din Bologna-Italia, cum şi din numeroase publicaţiuni de specialitate apicolă,

Abonatul nostru, D-l A. Opran în stupină.
(Concursul de Fotografii R. A.)

D-l Dr. Fl. Begnescu şeful Secţiei de Apicultură din Institutul nostru, a luat cunoştinţă de aşa zisul **„Melittosio"** întrebuinţat în Italia pentru hrana de necesitate a albinelor.

„Melittosiul" nu este decât zahărul denaturat cu usturoi obişnuit, lucru care-l face absolut neutilizabil în alte întrebuinţări casnice, patiserii, etc. El este cu mult folos fabricat şi utilizat în Italia în hrana de iarnă a albinelor ferind astfel zecii de mii de colonii dela moarte prin foame.

In Italia ca şi la noi zahărul obişnuit este prea costisitor pentru scopul apicol, nu atât din cauza preţului de cost cât mai ales din cauza taxelor fiscale.

Toate ţările europene scutesc de taxele fiscale o anumită canti–

tate de zahăr, ce se distribue apicultorilor, denaturat prin autoritățile agricole.

In Italia produsul zis **Mellitosio** este fabricat de una din fabricile de zahăr în plăci dreptunghiulare de grosimea și mărimea ramelor din stupii sistematici, iar fabricatul este scutit de taxele fiscale, revenind pentru apicultori la mai puțin de jumătate din prețul zahărului obișnuit.

Credem că pentru apicultorii noștri ar reveni la același preț, dacă Melitosiul ar fi fabricat de una din fabricile noastre de zahăr, iar Ministerul Fnanțelor ar scuti de taxele fiscale acest produs care nu poate fi utilizat decât numai cu scopul apicol.

S'ar veni astfel cu un mare ajutorul în folosul apiculturii fabricându-se anual 10—15 vagoane, care ar urma să se distribue prin Camerile de Agricultură.

Șeful secțiunii noastre de apicultură a luat înțelegere scrisă dela Președintele confederației fasciste a apicultorilor din Ministerul Economiei Naționale din Italia care i-a făcut cunoscut că va putea asista împreună cu un delegat tehnic al fabricelor noastre de zahăr la modul de fabricare al meliosiului la fabricarea din Italia (Bologna).

Suntem convinși că veți aprecia aceasta și veți binevoi a interveni către Onor. Mnisterul de Finanțe și către Oficiul zahărului, făcând astfel o operă folositoare și de mult așteptată de apicultura românească.

Director, (ss) **Prof. Dr. G. K. Constantinescu.**

*

Cunoaștem dragostea pe care d-l Președinte al U. C. A. D-l C. Sescioreanu, o depune în sprijinul tuturor ramurilor agricole și nădăjduim că va putea soluționa și această chestiune atât de mult așteptată de toți apicultorii țării.

Dr. Florin Begnescu.

Societatea Centrală de Apicultură

PROCES-VERBAL

Ședința din 21 Noemorie 1937.

Prezenți: D-l Dr. Fl. Begnescu, Vice-Președinte de onoare, D-l Grigore Giossan, Președinte Societății, Ing. C. Țintea, Gh. Pandrea, C. Antonescu, Ilie Ivănescu, Cpt. Ștefan Mârzescu, Pintilie Ion.

Nefiind numărul de membrii din Comitet cerut de statute, ședința nu s'a putut ține. Totuși, în afară de ședință, s'a prezentat apicultorilor prevenți de către D-l Const. Antonescu cei 2 stupi orizontal și vertical, inventați de D-l D. M. Popescu, arătând și modul de manipulare, precum și avantajele pe cari acești 2 stupi le prezintă tuturor stuparilor în general.

Discuțiunile asupra acestor 2 stupi a luat sfârșit la ora 12,30.

COMITETUL.

— In pomul care nu rodește, n'aruncă nimeni cu pietre.

Din activitatea centrului de cercetări apicole din Guebwiller (Haut-Rhin) în 1937

NOSEMOZA

de AUGUSTE BALDENSPERGER
Director școlar
Directorul Centrului de Cercetări Apicole din Guebwiller
Membru de Onoare al Soc. Centr. de Apicultură din România

Nosemoza a vârât frica în apicultori, nu numai din regiunea mea, unde zilnic mi s'au prezentat numeroase cazuri, dar și în alte țări, cum de exemplu Elvețienii, au trecut prin momente de groază, mai ales în unele regiuni, de frică să nu le dispară coloniile lor de albine.

In anul 1937 am putut constata numai în regiunea mea 1662 colonii atinse de nozemoză *și alte 262 atinse în același timp și de* nozemoză *și de Malpighamveba.*

Mi-au fost trimise la analizat probe în mijlociu de câte 12 albine; dar am fost nevoit în multe împrejurări să mă deplasez, pentru a examina sute de albine de la un singur stup, din cauza greșitei întrebuințări a remediului Frow și mai ales din cauza pierderilor catastrofale datorite stropirei arborilor fructiferi cu preparate arsenicale.

D-l AUGUSTE BALDENSPERGER

Fiecare pagină din carnetul meu de note, conține fapte pline de amărăciune sau de dezolare, extrase din corespondențele primite de la apicultori... albinele mele de cinci săptămâni se topesc... anul se anunța bine, judecând după zborurile din luna Martie, dar astăzi — la jumătate din luna Mai — stupii mei mi-au pierit... toată regiunea a fost infectată de Nozemoză și sânt prea puțini apicultori cari, n'au constatat-o încă... stupii cu provizii sufciente de hrană, dar fără albine... nu mai am cărătoare... o dovadă amicul meu A din comuna B, care și-a pierdut 28 colonii din 35 și el este unul din cei mulți, cari și-au pierdut stupinele.. Nu mai citez și alții, dar cifrez la peste 200 colonii, pierdute în regiunea mea. Eu singur am pierdut 22 stupi, din cei 27 ce-i posedam... am plătit scump, aveți dreptate... dar de astăzi înainte voi veghea.

Până astăzi statisticile, nu ne-au marcat astfel de pierderi importante din cauza Nozemozei. Aceasta ne îngrijeşte şi mai mult, de oare ce statisticile întocmite, se ştie, că nu conţin de cât într'o măsură foarte mică, adevărul. Pierderile cauzate de Nozemoză, sânt cu foarte mult mai mari. Foarte mulţi apicultori îşi pierd stupii fără să cerceteze prea mult motivul care a cauzat pierderea. Mulţi o aseamănă cu dezinteria sau diareea infecţioasă.

Cum putem lupta contra Nozemozei. *Nozemoza sau Nozema este provocată de* Nosema Apis Zander, *un parazit foarte răspândit în multe colonii de albine. Trăeşte de multe ori în formă liniştită, fără să cauzeze nici un rău albinelor, dar de foarte multe ori prin activitatea lor distrugătoare, aduce ruina complectă în prisacă (stupină).*

Până astăzi nu s'a putut descoperi cauzele acestor manifestări atât de diferite. Sub acţiunea nenorocită a parazitului, cărătoarele slăbesc enorm, se târăsc prin faţa stupului, nu mai pot să zboare cu toate sforţările ce le fac şi au manifestări complecte de dezinterie. Stomacul lor ruginiu în stare normală, ia un aspect bătând în gri sau în alb cenuşiu. Acest semn, în cea mai mare parte dintre cazuri, confirmă o infecţie puternică.

In anii în care acest parazit începe să facă ravagii, sute de colonii cad pradă în timpul iernei, sau se topesc ca zăpada la soare, încă din primele zile de zbor. Alte colonii slăbesc de aşa natură, în cât pentru tot restul anului, nu vor mai valora nimic, dacă nu le vom supune de îndată, unui tratament preventiv.

Câte odată aceste rezultate nenorocite, se continuă câţi-va ani consecutivi. Fiecare stup infectat, constitue o ameninţare gravă şi constantă pentru stuparul proprietar cât şi pentru vecini. Albinele cari îşi greşesc la înapoere locuinţa, trântorii primiţi pretutindeni şi albinele hoaţe, propagă germenii contagiunei — sporii. — Ei se găsesc în adăpătoarele prost întreţinute, de unde cărătoarele aprovizionându-se, îi duc în stup. Tot astfel excrementele lor sânt un focar de infecţie.

De aceea nu cumpăraţi nici un roi fără certificat bine stabilit; nu vă procuraţi material apicol folosit, fără un prealabil examen. Nu întrebuinţaţi nici un fagure provenind dintr'un stup cu populaţa pierdută, până nu vă asiguraţi de cauzele pierderii.

Mai fiţi atenţi la propria d-voastră stupină. Dacă aveţi colonii care slăbesc văzând cu ochii, trebue să le sacrificaţi distrugându-le prin fum de pucioasă. Fagurii din aceşti stupi, vor fi transformaţi în ceară pentru parchet sau lumânări. Chiar ramele şi ori ce unelte, nu le veţi mai întrebuinţa la alţi stupi, de cât după ce le veţi fierbe în clocote.

Desinfectaţi stupii cu ajutorul cristalelor de sodă (sodă caustică) spălându-i bine în interior şi exterior cu un şomoiog şi după ce s'au zvântat şi uscat, mai treceţi-i şi prin flacăra unei lămpi cu flacără de benzină ,mai ales pe la încheeturi, unde nu s'au putut bine dezinfecta cu sodă caustică. Acest tratament să aplică deopotrivă la toate coloniile pierdute în timpul iernei In ori ce caz feriţi-vă de albinele hoaţe.

Coloniile care vi se par că pot încă fi luate în seamă, nu vor putea fi tratate cu folos în general de cât în luna Mai şi Iunie.

Plecând dela faptul că albinele tinere, sânt în mod practic sănătoase, se va separa cărătoarele de cele tinere şi de puiet, după metoda formulată de Zander. Cărătoarele vor fi omorâte prin fum de pucioasă prin metoda cunoscută a mutării stupului iar matca va fi înlocuită. O matcă tânără şi prolifică, de bune condiţiuni exterioare, şi în lipsă chiar una cu calităţi mai de mijloc, dar cu îngrijirea vigilentă a stuparului, pus în cunoştinţă de cauză, va complecta totul.

Coloniile puternice rezistă pentru moment, la asaltul parazitului, fără a cauza mari pagube. Totuşi se cere să veghem atent la dezvoltarea lor. In ori ce caz, fie că se opreşte dezvoltarea boalei, fie că slăbeşte colonia, să prindem 10—20 albine cărătoare şi să le examinăm.

In cercetarea stupinei sau prisăcei să fim cu deosebită îngrijire. Inainte de a trece spre examinare de la un stup bolnav la altul vecin, să ne spălăm cu îngrijire mâinile cu săpun higienic, cu lysol sau cu acid fenic. Să aruncăm pe foc toate albinele moarte sau cele ce se târăsc dinaintea stupinei.

Nu s'au descoperit încă, medicamente de un folos garantat. Salolul, folosit astăzi, adică 100 grame dizolvate într'un litru de alcool 95°, nu trebue întrebuinţat, de cât la punerea la iernat şi anume: patru linguriţe de cafea, la un litru de sirop.

Prevenirea Nozemozei nu trebue să fie încercată, de cât asupra coloniilor puternice şi cu regine consacrate. Cele slabe, adică doborâte de boală, nu merită nici sacrificiile, nici oboseala stuparului. Distrugerea lor, este cea mai bună măsură după mine.

Incă de la începutul acestui an revistele germane recomandau întrebuinţarea Chinosolului. Astfel Profesorul Secţiunei Agricole al Institutului Technic din Pragă d-l Roland Jordan, după lungi studii adâncite, este de părere că chinosolul ar corespunde perfect ca preventiv şi vindecativ al Nozemozei.

Admiţând că Chinosolul, întrebuinţat în mod cuvenit de mulţi ani contra multor boli la păsări, ar putea să împiedece evoluţia Nozemozei, trebue ca să fie eficace; să obligăm toate albinele să primească soluţia sa apoasă. Se dizolvă un gram de Chinosol, într'un litru de apă la 30°. Se va alege, pentru tratament, o zi frumoasă, cât mai dimineaţă posibil, şi se va proceda de asemenea spre seară târziu, când cea mai mare parte dintre cărătoare sânt înapoiate în stup.

Pentru cei cari dispun de un stup gol de rezervă, manipulările sânt uşoare. 1) El va ocupa locul stupului de tratat. 2) Cu ajutorul unui vaporizator, se va stropi din belşug acest stup nou de schimb, cu Chinosol. 3) Se va aranja imediat fagurii cu puiet fără albine în acest stup dezinfectat. Puietul necăpăcit nu va fi tratat, căci Chinosolul atacă hrana. 4) Apoi, după ce le vom trata după cum se va arăta mai jos, vom pune şi ceilalţi faguri şi vom înlesni albinelor să-şi ocupe locuinţa.

Dacă, din contră, nu avem la îndemână materialul de schimb, operațiunea va merge mai greu. 1) Vom așeza tot conținutul stupului într'o cutie, prevăzută jos cu o scândurică adaptată cu un aparat izgonitor de albine. 2) Vom adăposti puietul, fără albine într'o altă cutie bine încălzită. 3) Vom curăți cu îngrijire interiorul stupului: răzând pereții cu cioburi de sticlă și apoi îl vom trece la flacăra unei lampe cu flacăra de benzină, stropindu-l apoi din belșug cu vaporizotorul cu compoziția amintită 1% Chinosol la un litru apă de 30°. 4) Vom stropi cu vaporizatorul toți ceilalți faguri, albinele care intră în stup, precum și puietul pus deoparte și pe care îl vom aranja în stupul astfel dezinfectat, ca să ocupe fie care ramă, locul pe care îl ocupa înainte. 5) Vom căuta pe cât posibil să menținem căldura în stupul astfel tratat. 6) Vom înlocui pe cât posibil matca, cu toate că, foarte adesea ea nu este îmbolnăvită cu toate că s'a găsit într'o vecinătate infectată, căci, în mod practic, este imposibil să verificăm starea de sănătate a unei mătci în deplină prolificitate. 7) Să stimulăm pe cât posibil clădirea de noui faguri. 8) Să păstrăm încontinu curat, scândura de zbor. 9) Să repetăm tratamentul atât de necesar, după indicațiile buletinului de control. 10. Este de preferat să nu stropim cu Chinosol fagurii cu miere necăpăciți, mai bine să le extragem și să nu-i mai dăm albinelor; mierea infectată de Nozemoză, nu este vătămătoare omului.

Până astăzi au fost tratate în Alsacia după procedeul acesta cam 400 colonii, dar rezultatlee au fost contradictorii. Câte odată infecțiunea a dispărut, dar câte odată infecțiunea a fost mai puternică ca la începutul tratărei. Nu trebue să uităm că Nozemoza scade progresiv de la Iunie la Septembrie. De foarte multe ori situația nu s'a înbunătățit cu toate că s'a întrebuințat în mod succesiv două, trei stropiri. Ce concluzie trebue să tragem? Să nu trimitem la control, înainte și după tratament, de cât culegătoare, de preferat cele aducătoare de polen. Albinele bătrâne sânt pline de germenii boalei, tinerele din contră sânt sănătoase: Dacă luăm albine la întâmplare, ne înșelăm singuri.

După d-l Iordan nu trebue să întrebuințăm Chinosolul în hrană de iarnă, întru cât ar provoca desinteria. Am întrebuințat în cercetările noastre 1 gram chinosol la un litru de sirop și n'am avut nici un caz de dezinterie. Fiecare după părerile sale. Tot astfel pentru cei care întrebuințează rețete pe bază de usturoi.

Până ce nu vom întreprinde cercetări serioase pe sute de colonii în timp de mai mulți ani, nu vom putea afirma măsurile eficace de tratament cu rezultat sigur. In ori ce caz toate sforțările serioase ce se fac merită toată lauda.

(trad. GR. GIOSSAN).

— Mândria nu e decât ura de superioritatea altuia.

Alimentarea albinelor în timpul iernei

In ședința Societății Centrale de Apicultură din Franța, în luna Noembrie a anului trecut, citim și traducem aci, grija conducătorilor pentru coloniile lipsite de hrană.

Primejdia pierderilor coloniilor din cauza lipsei de hrană, e preocuparea de căpetenie acum pentru stuparii cari n'au aprovizionat stupii lor la timpul potrivit. „Zahărul candi" fiind singura formă sub care se pot hrăni albinele în timpul iernei, D-l Mamelle a vorbit de felul cum se face această hrană, arătând formula cea mai potrivită. Iată-o pe scurt: măsura: 1 litru de apă la 6 litri de zahăr. Se folosește de un vas sau cazan ce se pune pe foc și îndestulător de mare pentru cantitatea de zahăr candi ce urmează să se facă. Se încălzește apa; zahărul nu se pune decât încetul cu încetul și pe măsură ce el se topește, înlesnind topirea printr'o neîncetată amestecare.

Când apa începe să fiarbă, zahărul va fi cu totul topit. Odată atins acest punct, se ia de pe foc.

Se adaugă apoi în sirop 1—2 kgr. miere la cele 6 kgr. zahăr. Totul se lasă să se răcorească. Când la suprafață se observă o ușoară cristalizare, se începe a învârti cu un făcăleț până când amestecul prinde o culoare lăptoasă. Atunci se toarnă în tiparnițe drepte, vase de flori, cutii de carton, de lemn sau de tablă.

Din propria mea experiență am constatat că observațiile lui Maisonneuve sunt întemeiate când sfătuește a se adăuga acestui amestec 5—6 picături de formol, în momentul în care se începe amestecarea.

E de preferat — după mine — să se folosească în fabricația zahărului candi acidul formic în loc de formol, căci astfel e mult mai apropiat de alcătuirea naturală a mierei.

Acid formic se găsește nefalșificat și în stare pură la depozitul de produse farmaceutice „Farmarom" din București.

C. L. H.

Din cauza abundenței neașteptate de articole pentru revistă, în special dela Savanții străini, membrii de onoare ai Soc. noastre, vom publica cu începerea numărului viitor articolele D-lor O. Morgenthaler, (Directorul Laboratorului apicol din Liebefeld-Elveția), Dr. Alfred Borchert (Directorul Laboratorului universitar Dahlem-Berlin) precum și a altor somități. Cerem scuze D-lui I. Vicoveanu pentru lipsa de spațiu, și-i promitem că'n numărul viitor îi vom trece articolul.

Informațiuni

DIN ȚARĂ.

— Se atrage atențunea tuturor ce primesc revista, că sunt considerați ca abonați dacă nu ne trimit înapoi No. 1, și prin urmare sunt rugați să ne trimită abonamentul.

— Incepând cu No. 2 al revistei pe anul 1938, pentru a nu ocupa spațiu în revistă cu numele D-lor membrii ce achită abonamentul, se va lăsa un loc în colțul din dreapta al feței dinlăuntru a ultimei coperți, unde se va pune o ștampilă, de achitarea abonamentului; D-nii membrii cari achită abonamentul până la 15 ale lunei, vor primi revista ștampilată și c'o semnătură de garanție.

LA STUPINA SOC. CENTRALE DE APICULTURĂ DIN ROMÂNIA AU SUBSCRIS DOMNII:

1) Dr. Fl. Begnescu, Insp. Gen. Veter. 2 stupi populați, cărți și reviste.
2) G-ral Al. Mladinescu, 1 stup gol și 500 lei.
3) N. Nicolaescu, 500 lei.
4) C. L. Hristea, 3 stupi goi și 1500 lei.
5) Ing. C. Țintea, 2 stupi goi.
6) Camera de Agr. a jud. Ilfov, 2 stupi populați.
7) Prof. Gr. Marinescu, 2 stupi populați.
8) C. Costescu, 2 stupi populați.
9) I. Ivănescu, 2 stupi populați.
10) Teodorescu (Bolintin-Ilfov), 1 stup populat.
11) Ruginosu, 1 stup populat.
12) Pandrea, 1 stup populat.
13) I. Moțoc, 1 stup gol și 500 lei.
14) D-na Ecaterina Golescu, 300 lei.
15) Grigore Giossan un extractor nou, 2 stupi populați, 10 stupi goi și 1000 lei.
16) Const. Antonescu, 8 colonii de albine.

Total 23 stupi populați, 17 stupi goi, un extractor și 4300 lei.

Mai avem adeziuni, dela câțiva D-ni Membri și cititori, pe cari le vom publica în măsura în cari ni le va garanta în mod special.

P. conformitate, (ss) Const. Antonescu.

— „România Apicolă" institue cel mai mare concurs de fotografii cu vederi din stupine în două mari clase: Fotografii cu vederi luate **iarna pe zăpadă**; Fotografii cu vederi din stupine luate **vara**. In toamna anului acestuia, se va tipări pe hârtie velină, un album cuprinzând vederi din stupinele de pe tot cuprinsul țării. Cine nu-și va recunoaște stupina în acest albun? Desigur numai acela care nu va trimite. Atragem atențiunea că până la apariția albumului, vom publica în fiecare număr, vederi din stupinele abonaților noștri. Fotografiile se vor trimite d-lui Const. S. Antonescu la căsuța poștală 525 București.

— Fiecare stup din viitoarea stupină a societății, va purta pe peretele frontal o tăbliță metalică, pe care va sta scris județul de unde provine și numele donatorului sau donatorilor din banii cărora s'a cumpărat stupul sau colonia de albine.

— **Dela Societatea Centrală de Apicultură din România.**
Toți d-nii membri ai Soc. sau cititori ai revistei, cari doresc să doneze ceva pentru stupina Societății, sunt rugați să comunice aceasta d-lui Const. S. Antonescu la Căsuța Poștală 525 Buc., unde se primește corespondența revistei.

— In ultimul moment, aflăm că noul guvern a hotărît să facă o lege a presei, în vederea interzicerii tuturor parveniților fără titluri academice, să mai fie redactori sau directori de reviste, de orice natură ar fi ele. Ne bucurăm depe acum, de rezultatele aplicării acestei viitoare legi, și credem că va fi bine venită în sprijinul și pentru purificarea publicațiilor de ori ce natură.

DIN STRĂINĂTATE.

ITALIA. — In fascicola pe Decembrie 1937 al revistei „L'Apicoltore D'Italia" aflăm că a trecut în lumea celor drepți, unul din cei mai curagioși soldați depe câmpul stupăritului mondial. GAETANO PIANA a încetat din viață. Vestitul crescător de regine de rasă pură italiană, răpit de moarte, părăsește cea mai nobilă viață de stupar, după ce atâta vreme, stupari depe toată suprafața globului, au regenerat coloniile, prin reginele crescute de el.

Stuparii din România, iau parte la doliul ce apasă apicultura italiană, și transmite familiei îndurerate, cele mai sincere condoleanțe.

— Numirea Contelui Dr. Zappi Recordati ca Vice-Președinte de onoare al Soc. Centrale de Apicultură din România, a produs o profundă impresie în cercurile apicole italiene. In No. 11 pe 1937 „L'Apicoltore D'Italia" publică în întregime scrisoarea prin care Societatea noastră face cunoscut hotărîrea comitetului, după care în termeni afectuoși, elogiază în 2 pagini pe D-l Dr. Florin Begnescu pentru publicațiile științifice în revistele străine, și pe D-l Gr. Giossan Președintele Societății noastre pentru modul cum prezintă apicultura românească la Congresele internaționale.

Revista italiană, închee prin a transmite stuparilor români, urări de prosperitate, și multă recunoștință pentru onoarea ce li s'a făcut.

FRANȚA.

— La expoziția de apicultură din Noyon s'a decernat D-lor Dr. Fl. Begnescu, Gr. Giossan și C. L. Hristea, Diploma de onoare cu felicitări din partea juriului Expoziției. Ca buni români, ne bucură din toată inima această importantă veste, care dovedește din plin, cinstea ce se face pe câmpul apiculturei mondiale, celor cari într'adevăr activează din tot sufletul pentru propășirea apiculturei în genere în țara noastră, cât și pentru aportul ce aduc, ca factori răspunzători ai apiculturei mondiale.

— Biroul Sindicatului Apicol din Aisne, în urma propunerii președintelui său, D-l Leon Helle, a decernat titlul de Membru corespondent al Sindicatului apicol din Aisne, D-lui Grigore Al. Giossan, Președintele Societății noastre.

— Numărul pe Decembrie al minunatei reviste franțuzești „La Gazette Apicole" după ce publică în întregime scrisoarea Soc. Centrale de Apicultură din România, cu privire la numirea ca membru de onoare al Soc. noastre a d-lui E. Alphandéry, marele apicultor și autor a celei mai mari lucrări de apicultură: „Traité complet d'Apiculture", care-i și Directorul revistei sus amintite, elogiază pe confratele nostru apicultor și publicist C. L. Hristea pentru lucrarea „Stupăritul", adăogând că așa cum se prezintă, „Stupăritul" se poate considera ca un bun „Tratat complet de Apicultură". In continuare, se încheie, prin a se aduce laude D-lor Dr. Fl. Begnescu și Gr. Giossan, pentru concursul ce-au dat la această lucrare.

Poșta redacției

— Primim și vom publica orice critică, adusă modului cum Revista

Concursul de Fotografii R. A.
D-l Avocat Sanfiu Bălteanu
(Tg. Jiu) în stupină.

„România Apicolă" a apărut în acest număr.

— Dacă din stuparii cari primesc revista consideră scump abonamentul, (vezi spatele primei coperți), să ne scrie și-i vom satisface.

— D-lui Ugo Mechia. Rugăm să ne ertați, că n'am putut trece în revistă traducerea D-vs. din „L'Apicoltore D'Italia", decât inserată în rezumat, din cauza abundenței de articole și mai ales să nu se creadă că ne lăudăm.

— D-lui Costescu, Furculești-Vlașca: Cerem scuze pentru cele ce ne scrieți. Am recunoscut imediat greșala după ce v'am trimis revista, și vă mulțumim din tot sufletul pentru concursul abonamentelor. Vă vom explica verbal cazul, în ședința dela 23 Ian. crt.

— Orice alte relațiuni referitoare la stupul romănesc R. 1 D. M.. P. se pot căpăta scriind redacției noastre (Căsuța poștală 525), alăturând mărci pentru răspuns și cu mențiunea pentru D-l Antonescu.

Sfaturi practice

Turtă dulce obișnuită.

Se amestecă un kgr. miere topită și foarte caldă cu un kgr. de făină. Se adaugă 20 gr. de bicarbonat dizolvat în puțină apă și 10 gr. anason verde. Se bate timp de 10 minute. Se unge o formă cu unt și se umple cu compoziția de mai sus, până la o treime.

Se coace până când, apăsând cu degetul se simte o oarecare rezistență.

Durata coacerii 3/4—1 oră, după grosimea compoziției.

Turtă dulce fină.

Se amestecă un kgr. de miere foarte caldă, un kgr. făină, 20 gr. bicarbonat disolvat într'o jumătate pahar de apă sau lapte, două ouă și 10 gr. anason verde.

Se bate totul până când apare bule de aer la suprafață.

Se procedează apoi ca la turta dulce obișnuită.

Crochete de turtă dulce.

Se amestecă 200 gr. făină cu 200 gr. de miere și 5 gr. de anason verde pisat. Se întinde în foaie de 5 mm. grosime. Se tae cu paharul, forme rotunde și se pune într'o tavă unsă cu unt. Se bagă la cuptor, foc mijlociu și se coace foarte repede; se conservă într'o cutie de tablă.

Rulade.

Intr'un albuș de ou bătut bine, se pune 60 gr. miere topită, 80 gr. zahăr pudră și 40 gr. migdale tăiate în bucăți mici. Se amestecă bine. Se adaugă 100 gr. de făină și se amestecă din nou.

Se unge cu unt o tavă, se așează compozția înăuntru și se tae în bucăți de câte 5 cm.

Se depărtează puțin unele de altele.

Se coace la foc dulce. Imediat ce se scoate din cuptor se rulează fiecare bucată în jurul degetului și se ține astfel puțin, apăsând cu un cuțit pentru a-și menține forma rulată. (delicioase).

Eșirea dinților la copii mici.

Se freacă gingiile cu miere, durerea tinde să dispară. In afară de aceasta, gingiile se moaie și dinții le străbate mai ușor.

Prăjitură „simplet".

Se topește 100 gr. unt cu 150 gr. miere bună la foc dulce, amestecându-se continuu. Se pune 500 gr. de făină pe o planșetă și în mijloc se face o gaură. In această gaură se pune mierea și untul amestecate, 5 gr. de bicarbonat și 2 ouă. Din toate acestea se face o pastă (cocă) tare. Când totul va fi amestecat, se frământă adică, se împarte coca în bucăți de mărimea unei nuci și se plămădește totul iar la un loc. Aceasta se repetă de trei ori.

Se face ruladă, se aurește cu miere, și se coace la foc dulce.

Se conservă timp de 12 zile.

Seminţeria „FLORA"
Alois Kaurek, Bucureşti, Strada Carol, 9 Telefon 35052
Magazin complect asortat cu tot felul de
UNELTE DE APICULTURĂ
Extractori de miere — Prese pentru faguri, originale
„RIETSCHE" — Faguri artificiali, etc.
Cataloage la cerere

Faguri artificiali **lucrez cu 30 Lei de Kg. şi 5% scăzământ. Primesc comenzi pentru faguri de secţiuni. Garantez calitatea. Vând faguri mai convenabil ca oriunde. Cumpăr ceară de albine.**
Ing. Agronom TH. EŞANU
SERVICIUL AGRICOL BACĂU

FAGURI ARTIFICIALI MARCA „LEUL", absolut garantaţi din ceară pură de albine vând: 1—4 Kgr. Lei 220 per Kgr., 5—10 Kgr. 215 per Kgr. şi peste 10 Kgr. cu Lei 210 per Kgr. — Lucrez din ceara clienţilor (fără reziduri) faguri artificiali cu 20% scăzământ sau cu 25 lei per Kg. — Orişice alte unelte de apicultură, vând cu preţuri de concurenţă sau preţ de fabrică. - Cereţi catalogul ilustrat contra Lei 10 p. mărci poştale
„APICULTURA DZIERSON" ORADEA

APICULTORI ! Toate uneltele necesare pentru stupăria Dvs., cât şi tot felul de seminţe melifere, găsiţi avantajos şi de bună calitate, la vechea casă
A. CLOUARD
SEMINŢERIA „LA BUNUL GRĂDINAR"
BUCUREŞTI I.—STR. CAROL No. 30
Catalog gratuit la cerere Telefon 3.34.92

SEMINŢE SELECŢIONATE
De lucernă, sfecle furagere, zarzavaturi, legume şi flori. Unelte de grădinărie şi apicultură furnizează
SEMINŢERIA PROCH
BUCUREŞTI. — STR. EUGENIU CARADA No. 7
Telefon 4.08 68

Adresa Societăţii şi Revistei: Bucureşti, Căsuţa Poştală No. 525.

TIP. «BUCOVINA», BUCUREŞTI